

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Varia Diplomata Romanorum Pontificum. Ioannis XIII.
Benedicti VI. Symmachi. Leonis VII. Agapiti seu Agapeti II.
Eugeni[i] II. Benedicti VII. Ad Qvosdam Norici Et Vtrivsqve
Pannoniæ Archiepiscopos & ...**

Gewold, Christoph

Monachii, 1611

Diploma Agapiti PP.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64266](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64266)

flasticum ordinē pertinent obediētes & adiutores sitis, quatenus in vna cōcordia persistētes, vt Ecclesiastica iura & Christianitatis religio in vestris partibus, quę paganorū incursione, & malorum Christianorū persecutione corrupta & deprauata esse videntur, Domino largiente, & beato PETRO Apostolorum Principe cooperante ad re-ctitudinis normam valeant reformari, & vos in futuro examine securi possitis audire vocem Domini dicentis. *Euge serue bone & fidelis quia super pauca f.f. super multa T. C. intra in gaudium Domini T.*

Præter hæc EBERARDO Duci Bauuariorum nostra auctoritate iniungimus, vt præfato GERARDO Archiepiscopo in omnibus auxilium præstet, vt suæ Ecclesiæ status & re-ctitudo ac proprius vigor ad integrum culmen & pri-scum decorem suo iuuamine valeat peruenire, si DEI indulgentia & sancti PETRI etiam, suorum delictorum à nobis vult accipere remissionem.

DIPLOMA AGAPITI PP.

A G A P I T V S Episcopus seruus seruorum DEI, fratri dilectissimo & reuerendissimo GERARDO sanctæ Lau-riacensis Ecclesiæ Archiepiscopo, in Christo salutem. Petitiones tuas pro renouandis siue approbandis Ecclesiæ tuæ priuilegiis, venerabilis Fuldensis monasterij Abbas H A D E M A R V S huc causa orationis veniens cum magna beneuolentia nostræ experientia suggestit, pariterque iurgia & disceptationes grauissimas inter te & Heroldum Archiepiscopum pro vtrinque susceptâ in vna prouincia pallij auctoritate exortas, flebiliter nunciavit, quod & ipsi ex debita pastoralis cura nimio cordis mœrore dolemus, detestabiliterque profanamus. Quippe sancta & vniuersalis Ecclesia, cui authore DE O præsidemus à religiosis atque pacatis sacerdotibus suis, & in

vide Hund.
de hoc dī
plomate. de
Agapito
Bar. anno
946.

& in caritate non ficta solidatis, quasi totidem columnis innixa fulcitur; discordantibus autem & aduersum se hostiliter inflante superbia animum tollentibus, præsertim tantis Pontificibus velut euulsis sustentaculis casura, non sine magno periculo & vigoris sui detrimento à proprio statu cõcutitur. Insuper etiam dum de foris inter vos pro pallij honore pertinaciter huiusmodi contentio exercetur, agitur vt in fraternâ emulatione decor sacerdotij intus euacuetur.

Inde ergo frater officium nostrum illud esse perpendiculares, ne inimicitiarum fomite in vobis succrescente dissidium sanctæ DEI Ecclesiæ atque scandalum sine consilij & vtilitatis vestræ respectu diutius nutriatur, ad sequstrandum litem vestram accedimus nos arbitres tam ex sollicitudine à Domino regiminis iniuncti, quam amorum vestrorum amore ad hoc permoti, ita videlicet vt & de prælibata conflictus vestri querimonia rationabilibus iudicijs rite iustitiæ satisfaciamus, & vos omni explosa controuersia in fraternam concordiam, Christo moderante reuocemus.

Notum est igitur, literisque penes nos commendatum, quibus Ecclesiarum locis dignitas pallij ab hac Apostolica sede debeat. Lauriacensem autem urbem antiquitus Metropolitanam fore, & Archiepiscopij sedem cui sanctitas tua præesse dignoscitur, sicut in priuilegijs authenticis ad nos vsque à te directis legimus, ita quoque inuentis quibusdam exemplaribus chartæ est: & vetustate admodum attritis in Archiuo S. Petri reperimus. Hanc etiam in exordio nascentis Ecclesiæ & immanissima Christianorū persecutione à Doctoribus istius sedis Catholicæ fidei nouimus rudimenta percepisse, & exinde à succedentibus prædicatoribus in superioris atque inferioris Pannoniæ prouincias eiusdem fidei emanasse gratiam. Quibus etiam

etiam duabus prouincijs illarumque Pontificibus vsque ad tempora Hunnorum non alius, quam sanctæ Lauriacensis præfuit Archiepiscopus, quorum barbarica feritas non solum prædictam Lauriacensem Ciuitatem, verum etiam in circuitu adiacentes regiones depopulauit, atque funditus desolauit. Inde quidem contigit, vt Episcopi hac necessitate compulsi, sede illa deserta atque aliò translata, simul etiam Archiepiscopalem ipsius sedis desererent honorem. Modernis autem, nec multum retro elapsis temporibus vacante ab Apostolico Vicario Bauuariorum regno, ARNO primus sanctæ Salzburgensis Ecclesiæ subrogatur Archiepiscopus. Hæc testatur annosa memorialis sacri scrinij historia. Modo autem mortalibus propitiantē Christo ab hostibus sanctæ Lauriacensis Ecclesiæ quiete, & in habitandi securitate concessa, non alibi, quam ibidem fraternitatis tuæ cathedra oportet haberi. Quapropter reintronizamus te eidem Ecclesiæ sanctorum Patrum videlicet prædecessorum nostrorum, sed & beatæ memoriæ Domini LEONIS Papæ, à quo Excellentia tua pallio ac priuilegio donata est, sanctiones atque statuta exequentes, ac sæpedictam sanctam Lauriacensem Ecclesiam potestate & vice beati PETRI Apostolorū Principis absoluiamus & Archiepiscopamus & in culmen Metropolitanum sublimamus, & priuilegia nobis transmissa manu propria munimus & corroboramus, ac rata esse firmamus, denuoque tibi pallium cum præsentī præcepto secundū vsum prius concessum, successoribusq; tuis perpetim tenendum tradimus. Hisque ex amussi ita ad iustitiam reintegratis, decreuimus rixas vestras, & dissensiones præfata ex causa deriuatas dirimere, atque in fraternum amorem vos reconciliare, sic vt vtrique vestrorum modo susceptus seruetur pallij honor illæsus, hortantes quatenus Apostolicè instituti, amodo non in conten-

C

tione

tione & æmulatione maneatis. Constat quidem quod ca-
 nonicè singulis prouincijs singuli ordinantur metropoli-
 tani, proinde distribuere, atq; determinare ita vobis par-
 ochias, bonum & pacificum æstimamus vt diuisis dua-
 bus Noricæ regionis prouincijs, Heroldo Archiepiscopo
 Occidentalis Pannoniæ cura committatur & custodia;
 tibi autem successoribusq; tuis, propter emeritam anti-
 quitatem sanctæ Lauriacensis Ecclesiæ, cui iure iuniorum
 reuerentia assurgit in benedictionis & sedis ordine Præ-
 latis atque Præpositis prouidentiam Orientalis Panno-
 niæ, regionemque Auarorum atque Maraharorum sed
 & Schlauorū, qui modo Christiani, vel adhuc per baptis-
 ma Christo lucrandi sunt, circumquaq; manentium cre-
 dimus, nostramque Apostolicam vicem in illis partibus
 prædicandi, & pro arbitrio vestro vbi opus est Episcopos
 constituendi, omniaque disponere atq; ordinare tali au-
 thoritate atque potestate delegamus, ac si ipsi præsentis
 affuissemus. Quod si iam dictus Heroldus Archiepisco-
 pus deinceps suorumuè quispiam successorum minime
 diffinito limite contentus, sed interdicitam atque à sua
 potestate separatam Diœcesin repetere peruicaciter co-
 natur, nec à prohibita contentionis schismate per istas
 nostras Apostolicas traditiones atque determinationes
 compescitur: Ipse etiam piè concessa dignitatis munifi-
 centia penitus priuetur, atque secundum ius pristinū,
 superior Pannonia continuetur inferiori, atque tuæ tuo-
 rumque successorum ambæ perpetualiter subiaceant di-
 tioni. Allubescentes autem assensumque præbentes
 istis nostris saluberrimis decretis, benedicimus & Catho-
 licos approbamus, resistentes verò atque infirmare, vel
 omninò peruertere contendentes anathemate marana-
 tha sanctæ Trinitatis districtè percutimus, & Apostolica
 sententia, quam multati Anania & Saphira exspirauerunt.
 damna-

damnamus, & cum blasphematoribus sancti spiritus sempiternis cruciatibus puniendos destinamus.

DIPLOMA EVGENII. PP.

EVGENIVS Episcopus servus servorum DEI RATH-
 FREDO sanctæ Fauianensis Ecclesiæ, & METHODIO Ec-
 clesiæ Speculi Iulienf: Quæ & Soriguturëfis nuncupatur,
 atque ALEVVINO sanctæ Nitrauiens. Ecclesiæ, pariq;
 modo Annoni, S. Vetuarenfis Ecclesiæ Episcopis, simul
 etiam TVTIVNDO nec non Moymarö Ducibus & opti-
 matibus, exercitibusq; plebis Huniæ, quæ & Auaria dici-
 tur, & Maraniæ. Desiderio salutis animarum vestrarum fi-
 lij in Christo charissimi. Cum audiuimus Christianissimã
 conuersationem vestram & sanctæ fidei bonorumq; ope-
 rum vestrarum processum, summo gaudio atque lætitiã
 fuimus exhilarati, quia diuina in vobis operante clemen-
 tia, vt Apostolus ait, vbi habundauit delictum, ibi super-
 habundat gratia, atque quomodo sancta DEI Ecclesiã
 nostris temporibus quotidianum in electione vestra su-
 scipit incrementum. Cuius optabilis rumoris index fuit
 reuerendissimus YROLFVS sanctæ Lauriacensis Eccle-
 siæ Archiepiscopus & sanctissimus frater noster, vester
 autem spiritualis pater, qui per suam sanctam prædica-
 tionem adoptiuos DEO vos genuit filios. Is itaque ad
 Apostolorum limina orationis causa veniens, nouam Ec-
 clesiã nostris Apostolicis benedictionibus informandã
 subnixè commendauit, quia Domino auxiliante, Catho-
 licè gubernandam in vestris partibus suscepit. In quibus
 etiam quõdam Romanorum quoq; Gepidarumq; ætate
 vt lectio certum est, in septem Episcoporũ parochias
 antecessores sui iure Metropolitanò obtinuerant dioecc-
 sin. Qua ex iustitia & lege præfatus DEO dignissi-
 mus Archiepiscopus debito obligatur, vt illi terræ prius

Est Eugeni-
 us II qui pö-
 tificatus iussu
 anno 824.
 vide Baron.
 pars huius
 diplomatis,
 recitatur ab
 Hudio in
 Metrop. in
 Vrolpho seu
 Irolfo Ar-
 chiepisc.
 Laureacensi